

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0276 van 5 mei 2015
in de zaak 2010/0372/A/3/0390

In zake:

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan SURMONT
kantoor houdende te 2300 Turnhout, de Merodelei 112
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen :*

1. de **stad** [REDACTED], vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
2. het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad** [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Joseph PEETERS
kantoor houdende te 3400 Landen, Brugstraat 17
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 15 april 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 11 maart 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] verworpen. De deputatie heeft aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het inrichten van een exploitatie voor grond- en afbraakwerken en kappen van bomen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving afdeling [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 23 februari 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan SURMONT die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Janina VANDEBROECK die loco advocaat Danny SOCQUET verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Joseph PEETERS die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De stad [REDACTED] vraagt met een op 30 juni 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

Met een beschikking van 5 juli 2010 heeft de voorzitter van de derde kamer de tussenkomenende partij voorwaardelijk toegelaten om in de debatten tussen te komen. De tussenkomenende partij werd verzocht om in haar schriftelijke uiteenzetting aan te geven op welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid tot en met 6° VCRO zij haar verzoek tot tussenkomst baseert.

Na onderzoek van de door de tussenkomenende partij ingediende stukken, evenals van de stukken van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig werd ingediend. Er worden geen excepties opgeworpen.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] vraagt met een op 14 juli 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

Met een beschikking van 6 augustus 2010 heeft de voorzitter van de derde kamer het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk verklaard. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

IV. FEITEN

Op 20 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het inrichten van een exploitatie voor grond- en afbraakwerken en kappen van bomen”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgesteld gewestplan ‘[REDACTED]’, gelegen in industriegebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek worden 316 bezwaarschriften en een petitie van 659 handtekeningen ingediend.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 4 september 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

[REDACTED] brengt op 8 september 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De [REDACTED] brengt op 8 september 2009 een gunstig advies uit.

De Brandweer van de tussenkomende partij brengt op 12 september 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling – Vlaams-Brabant brengt op 15 september 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos afdeling Vlaams-Brabant brengt op 18 september 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De stad [REDACTED] brengt op 24 september 2009 een ongunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de tussenkomende partij brengt op 15 oktober 2009 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij heeft over de aanvraag geen beslissing genomen binnen de wettelijke vervalttermijn zodat de aanvraag wordt geacht afgewezen te zijn.

Tegen deze stilzwijgende weigering tekent de heer [REDACTED], architect, namens de verzoekende partij op 30 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij weigert op 1 december 2009 alsnog de stedenbouwkundige vergunning.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 januari 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 4 maart 2010 beslist de verwerende partij op 11 maart 2010 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling

1. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. De voorzieningen voor recuperatie, infiltratie en buffering van het hemelwater zijn weergegeven op de plannen, de ingevulde aanstijplijsten bevinden zich bij de aanvraag. Het ontwerp voorziet de plaatsing van twee citernes van 20m³ (40.000l) en een infiltratiehekken van 50m³ (50.000l). De aanvraag beantwoordt aan de geldende verordeningen omtrent het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

2. Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Volgens het gewestplan [REDACTED] (KB van 24 maart 1978) is het goed gelegen in een industriegebied. Het artikel 7 van het KB van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht:

Deze gebieden zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten. Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten; namelijk: bankagentschappen, benzinstations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

Volgens de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen omvat een industriegebied een bufferzone.

a) De hier bedoelde bufferzone is onafhankelijk van de bufferzone die op het ontwerp-gewestplan is aangeduid in toepassing van artikel 14.4.5. In het huidige geval gaat het hier om een zelfstandig bestemmingsgebied maar betreft het een strook binnen het industriegebied met een hoofdzakelijk esthetische en stedenbouwkundige functie. Om die reden moet ze aangebracht worden op het industriegebied zelf.

b) De breedte en de aanleg van de bufferzone is afhankelijk van de oppervlakte en de vorm van het industriegebied zelf, van de aard van de industrieën, van de eigenlijke hinderlijkheid ervan en van de bestemming van de aanpalende gebieden.

De bufferzones dienen te worden bepaald in de bouwvergunning, verleend voor de randpercelen van het gebied, of in het indelingsplan dat opgesteld wordt naar aanleiding van een onteigeningsplan, of in een bijzonder plan van aanleg van het gebied. Bouwvergunningen voor de oprichting van een industrieel of ambachtelijk bedrijf zijn onwettig indien zij niet voorzien in de aanleg van een bufferzone, of indien de bufferzone waarin zij voorzien ontoereikend is. Rondom de industriezones

en ambachtelijke zones dient (op de aldus aangeduide zone) een bufferstrook aangelegd te worden waarvoor als breedte volgende offers als richtinggevend kunnen worden vooropgesteld:

- voor ambachtelijke bedrijven;
- voor milieubelastende bedrijven;
- voor vervuilende industrie.

Wanneer zij palen aan woongebieden moeten deze breedten vergroot en zelfs verdubbeld worden.

De exploitatie voor grond- en afbraakwerken (milieuvergunning klasse I) dient te worden beschouwd als een milieubelastend bedrijf. Rond deze bedrijven is van bufferzone van ■ noodzakelijk. Het terrein wordt aan drie zijden omgeven door een lager gelegen open en visueel kwetsbaar agrarisch landschap. Met een groenaanplanting van slechts ■ breed, onmiddellijk naast een keermuur van ■ hoog, is het niet mogelijk om een scherm van struiken en bomen te voorzien die tot een dichte groenbuffer kunnen uitgroeien die deze keermuur en de achterliggende bedrijfsactiviteit, in het landschap kan laten integreren. Gezien de ligging op hoogte in het open landschap, is de voorziene buffer op het eigen terrein ruimschoots onvoldoende.

Tussen het bedrijf in kwestie en het linker aanpalende veevoederbedrijf ■ is geen buffer voorzien. De activiteiten op een afvalbreekwerf en een veevoederbedrijf zijn onverenigbaar met elkaar en vereisen een tussenliggende bufferzone.

Het gewestplanvoorschrift laat huisvesting voor het bewakingspersoneel toe. In de omzendbrief van 8 juli 1997 wordt de noodzakelijkheid van huisvesting sterk gerelativeerd:

De mogelijkheid voor huisvesting op een industrie of een ambachtelijk terrein kan maar overwogen worden voor zover deze huisvesting noodzakelijk is voor de veiligheid en de goede werking. Aan de hand van bestaande industriezones kan worden afgeleid dat deze noodzakelijkheid aan huisvesting zeer relatief is. Er is immers praktisch geen functioneel ruimtelijk verband tussen de activiteit van het onderhouden, het verzekeren van de goede werking en het bewaken enerzijds en het gehuisvest zijn anderzijds. Uit het feit op een bedrijf te werken, zelfs in min of meer permanent verband, kon nog niet de noodzakelijkheid worden afgeleid om op dit bedrijf te wonen. De noodzakelijkheid van bewaking met betrekking tot de veiligheid en de goede werking bestaat meestal wel, deze van huisvesting meestal niet.

Het gebouw omvat een ruime woning met vier slaapkamers, inpandige terrassen en een ondergrondse garage. De woning heeft een vloeroppervlakte van 320m². De verklarende nota bij de aanvraag toont niet aan dat het voor de goede werking van het bedrijf of de veiligheid, noodzakelijk zou zijn dat er ter plaatse wordt gewoond. Gezien het aantonen van de noodzakelijkheid van de woning voor de veiligheid of goede werking van het bedrijf een voorwaarde is van het gewestplanvoorschrift, voldoet de conciërgewoning niet aan het bestemmingsvoorschrift van industriegebied.

De omzendbrief kan geïnterpreteerd worden als richtlijn, waarvan kan afgeweken worden in specifieke gevallen en mits omstandige motivatie. De voorliggende aanvraag wijkt echter op twee essentiële punten sterk af van de bovenvermelde richtlijn, waardoor ze als strijdig moet beschouwd worden met het gewestplan zelf. Hierdoor komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning.

3. De belangrijkste reden waarom er onvoldoende buffering wordt voorzien op het eigen terrein, is de smalle breedte en beperkte oppervlakte van het perceel. Om het gevraagde bouwprogramma te kunnen realiseren, is er een terreinbezetting van bijna 100% noodzakelijk. Het terrein is niet geschikt voor een milieuhinderlijk bedrijf dat over een grote breedte moet gebufferd worden t.o.v. het open landschap en het veevoederbedrijf. De afmetingen van het perceel laten alleen een bedrijfsontwikkeling toe die complementair is aan het aan landbouwgerelateerde naburige bedrijf, en aansluit op het landbouwgebied. Een goede ruimtelijke integratie in het open landschap is hierbij cruciaal.

4. Het volledige geïsoleerde, kleinschalige bedrijventerrein, is bereikbaar langs smalle landelijke wegen die bestemd zijn voor lokaal verkeer. De voorliggende [REDACTED] is ongeveer [REDACTED] breed. Vrachtwagens kunnen elkaar niet kruisen. Een breekwerf genereert zwaar vrachtverkeer die de verkeersleefbaarheid van de bestaande wegen in het verkeersarm gebied overstijgen. Het terrein is onvoldoende ontsloten om de te verwachten vervoersbewegingen op te vangen.

Aan de deputatie wordt voorgesteld de aanvraag te weigeren, om volgende redenen:

- door het ontbreken van een voldoende brede bufferzone is de aanvraag in strijd met de randvoorwaarden van het gewestplanvoorschrift voor industriegebied;
- de huidige inrichting, met een [REDACTED] hoge keermuur en daarvoor een groenzone van [REDACTED] breed, integreert zich niet in het open landschap;
- de noodzaak om een conciërgewoning op het terrein te voorzien, wordt niet aangetoond;
- het overdreven bouwprogramma overstijgt de draagkracht van het terrein en de omgeving;
- een breekwerf genereert zwaar vrachtverkeer die de verkeersleefbaarheid van de bestaande wegen in het verkeersarm gebied overstijgen. Het terrein is onvoldoende ontsloten om de te verwachten vervoersbewegingen op te vangen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

In haar antwoordnota werpt de verwerende partij volgende exceptie op:

“ ...

Aangezien uit het verzoekschrift tot nietigverklaring niet blijkt – en ook niet uit de inventaris der bijgevoegde stukken – dat er met betrekking tot de verzoekende partij tijdig werd beslist tot het instellen van huidige vordering en wel door het door de statuten hiertoe aangeduide bevoegde orgaan van de vennootschap.

Krachtens de beginselen van de specialiteit kan een rechtspersoon slechts titularis zijn van de rechten die binnen zijn activiteitssfeer vallen en die noodzakelijk zijn voor het bereiken van zijn statutair doel. Een naamloze vennootschap is slechts bekwaam om in rechte te treden met het oog op de verwezenlijking van haar statutair doel.

Een annulatieberoep is dan ook slechts ontvankelijk wanneer het gericht is op de verwezenlijking van dit statutair doel van de vennootschap. Teneinde dit te kunnen beoordelen dienen uiteraard de meest recente statuten van de vennootschap te worden neergelegd.

Dat uit deze stukken diende te blijken dat het bevoegde orgaan van de vennootschap tijdig heeft beslist tot het instellen van de vordering, hetgeen in deze wilt zeggen binnen de hiertoe voorziene verjaringstermijn van dertig dagen waarvan sprake in artikel 4.8.16, § 2 VCRO.

Dat bij gebreke aan voornoemde documenten de vordering als onontvankelijk dient te worden afgewezen

...

2.

In haar wederantwoordnota repliceert de verzoekende partij dat zij, na hiertoe te zijn aangezocht door de griffie van de Raad, met een aangetekende brief van 17 mei 2010 een kopie van haar oprichtingsakte en van de beslissing van de (enige) zaakvoerder om een vordering in te stellen aan de Raad heeft bezorgd. Over vermelde beslissing van de zaakvoerder om een vordering in te stellen, stelt de verzoekende partij het volgende:

“ ...

Het feit dat de beslissing van de zaakvoerder werd geformaliseerd na indienen van het verzoekschrift betekent geenszins dat de beslissing tot het instellen van een vordering niet zou zijn genomen voor het instellen van de vordering.

Een beslissing ter zake van het bevoegde orgaan is niet aan enige formaliteit onderworpen. In casu is er ook slechts één zaakvoerder dewelke uiteraard niet moet overleggen met collega's zaakvoerders.

De enige zaakvoerder van de BVBA [REDACTED] heeft de beslissing om in rechte te treden alleszins genomen voor het verstrijken van de termijn van 30 dagen om de bestreden beslissing aan te vechten en opdracht gegeven aan ondergetekende raadsman om de procedure in te stellen. Anders zou er uiteraard ook geen verzoekschrift zijn ingediend.

Zoals hoger opgemerkt kan het feit dat de beslissing van de zaakvoerder om in rechte op te treden achteraf werd geformaliseerd aan dit alles geen afbreuk doen.

Een beslissing (om in rechte te treden) kan achteraf trouwens ook steeds door de vennootschap worden bekrachtigd, hetgeen in casu ook is gebeurd, mede door het blijven optreden van de vennootschap en de indiening van onderhavige nota.

De exceptie van onontvankelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

...”

3.

In haar schriftelijke uiteenzetting voegt de tussenkomende partij hier nog het volgende aan toe:

“ ...

Volledigheidshalve dient tenslotte nog opgemerkt te worden dat uit geen enkel voorliggend stuk blijkt dat BVBA [REDACTED] door haar geëigend en wettig vennootschapsorgaan een tijdige beslissing heeft genomen om zich te voorzien in een

annulatieberoep voor de RAAD derwijze dat het behoort dat de RAAD ambtshalve en van rechtswege de onontvankelijkheid van de bij haar ingestelde voorziening dient vast te stellen;
...

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de bij de regularisatie gevoegde stukken blijkt dat de heer █████ zaakvoerder van de verzoekende partij is en dat, zoals blijkt uit de statuten van de verzoekende partij, elke zaakvoerder bevoegd is voor de vertegenwoordiging van de vennootschap jegens derden en in rechte. De stelling van de verzoekende partij dat de heer █████ alleen kan beslissen om in rechte voor de Raad te treden, kan dan ook worden gevolgd.

De beslissing om in rechte te treden dient steeds genomen te zijn alvorens een beroep bij de Raad wordt ingediend en binnen de termijn van 4.8.16, §2 VCRO, zoals dit gold op het ogenblik van het inleiden van de vordering, dat stelt dat beroepen bij de Raad worden ingediend binnen een vervalttermijn van 30 dagen die in de voorliggende zaak is ingegaan de dag na deze van de betekening van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij. Het nemen van een beslissing om in rechte te treden is dus een handeling die binnen de vermelde vervalttermijn dient genomen te worden en dit minstens alvorens het verzoekschrift effectief wordt ingediend.

2.

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend op 18 maart 2010. Het voorliggende beroep werd ingesteld met een aangetekende brief van 15 april 2010 zodat het beroep overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO tijdig is.

Met een aangetekende zending van de griffie van de Raad van 7 mei 2010 werd aan de verzoekende partij overeenkomstig artikel 4.8.17, §2 VCRO gevraagd een afschrift van de meest recente statuten, de akte van aanstelling van de organen van verzoekende partij, en haar procesvolmacht, zijnde haar beslissing om in rechte te treden aan de Raad te bezorgen. Met een aangetekende brief van 17 mei 2010 bezorgt de verzoekende partij een kopie van haar oprichtingsakte en tevens de beslissing van haar zaakvoerder om een procedure voor de Raad in te stellen.

Uit nazicht van deze overtuigingsstukken blijkt dat vermelde beslissing om in rechte te treden slechts dateert van en genotuleerd is door de raad van bestuur van de verzoekende partij op 17 mei 2010, dit is op dezelfde dag als de begeleidende brief waarbij de ontbrekende stukken aan de Raad werden bezorgd, en na de vervalttermijn van dertig dagen om een beroep in te stellen overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO. Bijgevolg is het beroep van de verzoekende partij niet vergezeld van een tijdige beslissing om in rechte te treden.

3.

In haar wederantwoordnota slaagt de verzoekende partij er niet in het tegendeel aan te tonen. De verzoekende partij voert aan dat de beslissing om in rechte te treden vóór het verstrijken van de termijn van 30 dagen zou zijn genomen en dat deze achteraf werd geformaliseerd. Evenwel geeft zij niet aan op welke datum deze beslissing dan wel genomen zou zijn, en laat zij na dit gegeven met enige stukken te staven. De Raad kan vermelde bewering dan ook niet onderzoeken, noch beoordelen.

Voorgaande overwegingen doen allerminst afbreuk aan het mandaat (*ad litem*) waarover de raadsman van de verzoekende partij overeenkomstig artikel 4.8.11 VCRO beschikt en op grond

waarvan hij gerechtigd is het nodige te doen om een procedure tot nietigverklaring voor de Raad in te stellen. De mogelijkheid tot ondertekening van het verzoekschrift of enig ander procedureel stuk voor de Raad en de mogelijkheid tot vertegenwoordiging op de zitting voor de Raad is evenwel niet gelijk te stellen met het wettelijk of statutair verleend recht aan het bevoegde orgaan van de betrokken rechtspersoon om te beslissen over het optreden in rechte.

De Raad is dan ook van oordeel dat het opstellen of ondertekenen van procedurestukken niet doet vaststaan of het daartoe bevoegde orgaan van de betrokken rechtspersoon daadwerkelijk tijdig en regelmatig een beslissing heeft genomen om in rechte te treden. Aangezien de enige beslissing om in rechte te treden die wordt voorgelegd dateert van 17 mei 2010 en aangezien de termijn om een beroep in te stellen verstreek op 19 april 2010, kan de Raad niet nagaan of de verzoekende partij bij het instellen van haar vordering over de vereiste hoedanigheid en procesbevoegdheid beschikte. Het beroep is dan ook onontvankelijk.

De exceptie van de verwerende partij dient aangenomen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de stad ■■■■■, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN van de stad ■■■■■ is onontvankelijk.
3. Het beroep is onontvankelijk.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 mei 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER